

[Niels Helveg Petersen.]

også kaldes prioriteringen af de offentlige udgifter, skulle vi gerne i løbet af næste folketingsår have bedre hold på. Der er, forstår vi, i regeringen et arbejde i gang med den såkaldte perspektivplanlægning, der skulle give et bedre materiale, også et bedre materiale for folketingets som en lettelse for folketingets arbejde, ved at vurdere omfanget af den samlede offentlige aktivitet, også kommunernes aktivitet. Jeg håber, at det om et år vil være muligt at konstatere, at vi er nået et skridt på vejen henimod løsningen af nogle af de opgaver, jeg netop her har strejft.

Det kommende år vil også give arbejde på to andre områder, landbrug og realkreditforhold. På begge områder nedsættes der sagkyndige udvalg, der i løbet af kort tid skal fremlægge nogle vurderinger af den fremtidige politiske indsats på disse områder.

Vi har fået mange beviser for, at denne samling har været en skuffelse for mange landbrugere. Jeg tror, det er rigtigt, at mange af landbrugets udøvere har følt sig skuffede over, at netop deres erhverv havde svært ved at følge med i indkomstudviklingen. En vældig strukturændring er i gang i landbruget, årligt nedlægges et stort antal brug, og landbrugets afsætningsmuligheder er usikre. Der er intet at sige til, at det kan skabe usikkerhed hos landbrugets udøvere selv. Den undersøgelse, der nu sættes i gang, har ikke karakter af nogen straf for landbruget, den er det modsatte. Ud af udvalgsarbejdet skulle meget gerne komme konklusionerne af en landbrugspolitik, der både kunne være til hjælp i en svær overgangstid og samtidig pege frem imod en tilstand, hvor landbruget kan blive i stand til at klare sig selv uden støtteordninger og uden den strid mellem by og land, som det er så let at puste til i netop disse vanskelige overgangsår.

Det er stærkt fremhævet i vismandsrapporten fra april, at der i vort realkreditsystem er nogle fundamentale strukturproblemer. Der må findes midler til mere varigt at skabe balance imellem efterspørgsel og udbud af obligationsmateriale, hvis vi skal undgå forstyrrelser i byggeriets finansiering.

Det er med tilfredshed, vi kan konstatere, at der er god beskæftigelse. Den økonomiske aktivitet er høj og prisudviklingen rolig.

Industrieksporten viser fortsat en yderst tilfredsstillende udvikling, og det samme gælder boligbyggeriet. Men udviklingen i dette forår har samtidig vist, hvor sårbar dansk økonomi er. Vi er dybt afhængige af vilkår og begivenheder i udlandet. Vi er det i kraft af vor store udenrigshandel; vi er det, fordi vi har haft årelange betydelige underskud på betalingsbalancen og små valutareserver. Den internationale valutauro tvinger os til at tage et større hensyn til betalingsbalance og valutareserver end før, tvinger os til at søge at tilvejebringe en bedre balance i vor udenrigshandel. Det er en opgave, regeringen er nødt til at tage op, som den ikke kan vælge at se bort fra. Det er simpelt hen efter radikal opfattelse et fundamentalt vilkår i den økonomiske politik. Denne opgave skal løses på en sådan måde, at der samtidig skabes grundlag for varig høj beskæftigelse og bliver plads for en almindelig velstandsstigning.

Det er, som om oppositionspartierne ikke vil acceptere denne problemstilling. Fundamentalt set tror jeg, det er heri, forskellen mellem opposition og regering ligger i den økonomiske politik. Oppositionen vil ikke medgive, at det er nødvendigt at tage et vidtgående hensyn til vor betalingsbalance og vore valutaproblemer. Oppositionen accepterer ingen kedsommelige begrænsninger i vor økonomiske handlefrihed. Der er råd til det hele efter den kendte devise: højere udgifter og færre indtægter. Vi har nok tydeligst set det netop i de sidste dage. Der er ikke noget overraskende i, at SF har kunnet finde på at stille forslag om en så meget mindre opkrævning af statsskatter. SF har vel kun i de 14 måneder, hvor partiet havde et virkeligt medansvar, været til at drive til at stemme for nogen form for indgreb, der indebar forbrugsbegrænsninger. Aldrig har det dog heller forhindret SF i at stille forslag om meget betydelige udgiftsforøgelser. Det meget sørgelige i denne sag er, at socialdemokratiet så fuldstændig har ændret økonomiske signaler, siden partiet kom i opposition, og nu helt har indskibet sig på SF's linje. Jeg vil nødig, at man skal misforstå denne betragtning; den er ikke noget angreb på SF. At SF ville reagere, som partiet har gjort, er ingen overraskelse, det overraskende er, at socialdemokratiet så let har ladet sig lokke til at slå følge.